

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1985-1986

14 MAI 1986

Projet de loi portant approbation des Actes internationaux suivants :

- a) **Convention relative à l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande du Nord à la Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, ainsi qu'au Protocole du 3 juin 1971 concernant son interprétation par la Cour de Justice, signée à Luxembourg le 9 octobre 1978;**
- b) **Convention relative à l'adhésion de la République hellénique à la Convention du 27 septembre 1968 ainsi qu'au Protocole du 3 juin 1971, signée à Luxembourg le 25 octobre 1982**

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES RELATIONS EXTERIEURES
PAR M. CHABERT**

Ont participé aux travaux de la Commission :

1. Membres effectifs : MM. Leemans, président; Belot, J. H. Bosmans, Close, Collignon, De Bremaeker, Deneir, Descamps, Desmarets, De Wulf, Gijs, Mme L. Gillet, MM. Kelchtermans, Laverge, Pécriaux, Mme Rifflet-Knauer, MM. Van Grembergen, Verschueren, Wyninckx et Chabert, rapporteur.

2. Membres suppléants : MM. J. A. Bosmans et Vanhaverbeke.

3. Autres sénateurs : Mme Aelvoet et M. Vaes.

R. A 13248

Voir :

Document du Sénat :

273 (1985-1986) : N° 1.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1985-1986

14 MEI 1986

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgendē Internationale Akten :

- a) **Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het Protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, ondertekend te Luxemburg op 9 oktober 1978;**
- b) **Verdrag inzake de toetreding van de Helleense Republiek tot het Verdrag van 27 september 1968 alsmede tot het Protocol van 3 juni 1971, ondertekend te Luxemburg op 25 oktober 1982**

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE BETREKKINGEN
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER CHABERT**

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden : de heren Leemans, voorzitter; Belot, J. H. Bosmans, Close, Collignon, De Bremaeker, Deneir, Descamps, Desmarets, De Wulf, Gijs, mevr. L. Gillet, de heren Kelchtermans, Laverge, Pécriaux, mevr. Rifflet-Knauer, de heren Van Grembergen, Verschueren, Wyninckx en Chabert, verslaggever.

2. Plaatsvervangers : de heren J. A. Bosmans en Vanhaverbeke.

3. Andere senatoren : mevr. Aelvoet en de heer Vaes.

R. A 13248

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

273 (1985-1986) : N° 1.

I. INTRODUCTION

1. Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale et Protocole du 3 juin 1971 concernant son interprétation par la Cour de Justice

La convention du 27 septembre 1968 trouve son origine dans l'article 220 du traité de Rome, par lequel les Etats membres sont convenus d'engager entre eux des négociations en vue d'assurer, en faveur de leurs ressortissants, la simplification des formalités auxquelles sont subordonnées la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions judiciaires ainsi que des sentences arbitrales.

A l'époque, le comité des experts gouvernementaux, constatant, d'une part, les fortes divergences entre les règles juridiques internes des six pays de la C.E.E. relatives à la reconnaissance et à l'exécution des jugements étrangers et, d'autre part, l'existence de différences très nettes entre les diverses conventions d'exécution bilatérales existantes, s'est prononcé pour la conclusion d'une convention multilatérale entre les pays de la C.E.E. Il a considéré que les différences entre les conventions bilatérales étaient de nature à compromettre la libre circulation des jugements et à provoquer une inégalité de traitement des divers ressortissants des Etats membres, inégalité qui serait contraire à la non-discrimination, qui constitue un principe fondamental de la C.E.E., exprimé notamment à l'article 7 du traité de Rome.

La convention règle des relations juridiques internationales; elle s'applique d'office (caractère impératif de la convention) et concerne les matières civiles et commerciales. Elle ne porte toutefois que sur les affaires patrimoniales.

Certains auteurs considèrent cette convention comme véritablement fédératrice.

Force est de constater qu'elle est appliquée quotidiennement dans chacun des Etats membres.

Dans une déclaration commune annexée à la convention, les signataires avaient envisagé la possibilité de conférer à la Cour de Justice non seulement le pouvoir d'interprétation, mais aussi celui de régler les conflits de compétence qui peuvent surgir à l'occasion de son application.

Cela a finalement donné lieu à la rédaction d'un protocole, signé le 3 juin 1971, concernant l'interprétation par la Cour de Justice de la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale.

2. Convention d'adhésion du 9 octobre 1978

Si certains changements assez importants ont été apportés à la convention de 1968, aucun de ses principes fondamentaux n'a cependant été remis en question.

I. INLEIDING

1. Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken en het Protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie

Het verdrag van 27 september 1968 vindt zijn oorsprong in artikel 220 van het verdrag van Rome, waarbij de lidstaten zijn overeengekomen met elkaar in onderhandeling te treden, ten einde voor hun onderdanen tot een vereenvoudiging te komen van de formaliteiten, waaraan de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en scheidsrechterlijke uitspraken onderworpen zijn.

Het comité van regeringsdeskundigen destijds, vaststellende dat in de zes EG-landen de interne rechtsregels inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van buitenlandse vonnissen sterk uiteenliepen; vaststellende dat ook tussen de verscheidene bestaande bilaterale executieverdragen er onderling zeer duidelijke verschillen bestonden; heeft zich uitgesproken voor de sluiting van een multilateraal verdrag tussen de landen van de EG. Het was van oordeel dat de verschillen tussen de bilaterale verdragen het vrije verkeer van vonnissen konden belemmeren en tot een ongelijke behandeling van de onderdanen in de verschillende lidstaten zouden kunnen leiden, hetgeen in strijd zou zijn met de niet-discriminatie — een fundamenteel beginsel van de EEG — dat uitdrukkelijk is neergelegd met name in artikel 7 van het verdrag van Rome.

Het verdrag regelt internationale rechtsbetrekkingen, het wordt ambtshalve toegepast (dwingend karakter van het verdrag) en heeft betrekking op burgerlijke en handelszaken. Het is echter alleen maar van toepassing in vermogensrechtelijke zaken.

Bepaalde auteurs beschouwen dit verdrag als een echt federaliserend verdrag.

Er dient vastgesteld te worden dat het in elke lid-staat dagelijks wordt toegepast.

In een gemeenschappelijke verklaring gevoegd bij het verdrag werd door de ondertekenaars de mogelijkheid overwogen om aan het hof van Justitie niet alleen bevoegdheden tot interpretatie toe te kennen, maar eveneens bevoegdheden voor het regelen van bevoegdheidsgeschillen die zich bij de toepassing van het verdrag kunnen voordoen.

Dit heeft uiteindelijk geleid tot het opstellen van een protocol, dat op 3 juni 1971 werd ondertekend, betreffende de interpretatie van het verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken door het hof van Justitie.

2. Toetredingsverdrag van 9 oktober 1978

Ofschoon aan het verdrag van 1968 tamelijk belangrijke wijzigingen werden aangebracht, toch werd geen enkel van de fundamentele principes opnieuw in vraag gesteld.

La Convention de Luxembourg est accompagnée d'un rapport établi par le docteur P. Schlosser, professeur à l'université de Munich (voir le *Journal officiel des Communautés européennes*, n° C 59 du 5 mars 1979).

Les demandes du Royaume-Uni portaient sur certaines particularités du droit britannique, telles que le « trust », les assurances, le droit maritime et les conventions attributives de juridiction.

Le protocole de 1971 concernant l'interprétation de la convention de 1968 par la Cour de Justice n'a fait l'objet que d'adaptations d'ordre formel.

L'exposé des motifs (page 1) indique pour quelles raisons plusieurs années se sont écoulées avant le dépôt du projet de loi portant approbation de la convention de 1978.

3. Convention d'adhésion du 25 octobre 1982

La deuxième convention concerne l'adhésion de la République hellénique à la Convention de Bruxelles de 1968 et au protocole de 1971, modifiés par la Convention de Luxembourg du 9 octobre 1978, c'est-à-dire par la première convention d'adhésion mentionnée ci-dessus.

La deuxième convention d'adhésion a été signée, aussi à Luxembourg, le 25 octobre 1982.

II. Votes

Le projet de loi portant approbation des actes internationaux a été adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Le présent rapport a été approuvé à la même unanimité.

Le Rapporteur,
J. CHABERT.

Le Président,
E. LEEMANS.

Het verdrag van Luxemburg is vergezeld van een rapport opgesteld door Dr. P. Schlosser, professor aan de universiteit te München (zie *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, nr. C 59 van 5 maart 1979).

De aanvragen van het Verenigd Koninkrijk hielden rekening met bepaalde bijzonderheden van het Britse recht zoals de « trust », de verzekeringen, het zeerecht en de verdragen inzake het toekennen van rechtsbevoegdheid.

Het protocol van 1971 betreffende de uitlegging door het hof van Justitie van het verdrag van 1968 heeft slechts enkele vormwijzigingen ondergaan.

De redenen waarom er meerdere jaren zijn verstreken vooraleer het wetsonwerp houdende de goedkeuring van het verdrag van 1978 werd neergelegd, werden opgenomen in de memorie van toelichting (blz. 1).

3. Toetredingsverdrag van 25 oktober 1982

Het tweede verdrag betreft de toetreding van de Helleense republiek tot het verdrag van Brussel van 1968 en tot het protocol van 1971, zoals deze zijn gewijzigd bij het verdrag van Luxemburg van 9 oktober 1978, nl. het hierboven vermelde eerste toetredingsverdrag.

Het tweede toetredingsverdrag werd op 25 oktober 1982, eveneens te Luxemburg ondertekend.

II. Stemmingen

Het ontwerp van wet houdende goedkeuring van de internationale akten wordt bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden aangenomen.

Dit verslag is met dezelfde eenparigheid goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. CHABERT.

De Voorzitter,
E. LEEMANS.